

mærke, at disse Ændringer, selv om de ikke er store, dog i alt væsentligt betyder Lempelser og altsaa for saa vidt en Forbedring, set fra Skatteydernes Standpunkt.

Den ærede Ordfører for Venstre Hr. Jensen (Kleis) gav, før han gik over til at behandle de enkelte Skattelove, en mere almindelig Oversigt over Statens finansielle Forhold. Jeg vil tillade mig at gaa den modsatte Vej: først behandle de enkelte Skattelove og derefter fremsætte nogle Bemærkninger om Statens finansielle Forhold i al Almindelighed.

Jeg vil først tillade mig lige at nævne to Skattelove, som ikke foreslaas fornyet, nemlig Loven om Lystbaadeskatten og Loven om Ejendomsskyld. At Loven om Lystbaadeskatten ikke foreslaas fornyet, hilser jeg med stor Tilfredshed. Da der første Gang af den tidligere Finansminister Dr. Brandes blev fremsat Forslag om en saadan Skat, udtalte jeg — jeg maa sige for mit eget Vedkommende, idet jeg ikke i den Henseende i udpræget Grad havde hele Partiet bag mig — min Beklagelse af, at man ansaa det for nødvendigt at gaa til en saadan Beskatning. Det af Dr. Brandes fremlagte Forslag blev jo ændret en Del; i visse Henseender blev det forbedret, nemlig med Hensyn til de mindre kostbare Baade, i andre Henseender blev det forværret, nemlig med Hensyn til de dyrere Baade. Loven har imidlertid virket saa voldsomt overfor disse dyre Baade, som man havde tænkt skulde bære ikke alene de Byrder, der var tiltænkte netop dem efter det oprindelige Forslag, men ogsaa de Byrder, der oprindelig var tiltænkte de mindre Baade, at de fleste Ejere har skilt sig af med dem, idet de fandt, at det var for bekostelig en Fornøjelse, eller hvad man nu vil kalde det, at have saadanne Baade. Altsaa, Skatten har med andre Ord virket paa den Maade, at den bogstavelig talt har opspist den Kilde, hvorfra den skulde øse, eller, da det er en Kilde, kunde man maaske snarere sige: drukket den op. Man skulde tro, at man af denne Særbeskatning kunde lære for Fremtiden at være noget mere varsom med at forlange for høje Takster, idet saadanne Takster meget let bevirker, at den paagældende Skat slet ikke giver noget. Jeg hilser, som sagt, med stor Tilfredshed, at denne Lov ikke foreslaas fornyet. Jeg vil dog antage, at et andet æret Medlem af dette Ting, Hr. Reedtz-Thott, som jo er Formand for Landets betydeligste Forening for Sejlsport, forsaa vidt vilde have en naturligere Grund til at takke for Bortfaldet af denne specielle

Skat. Med Hensyn til Loven om Ejendomsskyld, som jo finansielt set har en anderledes stor Rækkevidde end den førnævnte Lov, kan vi fra konservativ Side heller ikke andet end hilse med stor Tilfredshed, at man vender tilbage til den gamle Promille, 1,1, i Stedet for den, som gælder i Henhold til den bestaaende Lov, 2 pro mille. Det vil ikke være ubekendt, at det konservative Folkeparti længst muligt modsatte sig, at man overhovedet benyttede Ejendomsskylden som ekstraordinær Skat, det vil ikke være ubekendt for de fleste af Tingets Medlemmer, at det konservative Folkeparti indtil det allersidste modsatte sig denne Forhøjelse. Følgen af dens Bortfald vil jo blive, som det ogsaa fremgaar bl. a. af den højtærede Finansministers Forelæggelsestale, at Statens Indtægter af Ejendomsskylden vil formindskes ikke saa helt lidt. Paa den anden Side tror jeg dog, at en hel Del Ejendomme ikke vil faa en mindre Beskatning, idet disses Vurderingssum til Ejendomsskyld er forhøjet, og dette paavirker ikke alene Skatten til Staten, men ogsaa Skatteforholdet overfor en Del Kommuner. Tager man det i Betragtning, tror jeg, der vil være ikke helt faa Ejendomme, som egentlig ikke faar nogen Lettelse. Var man imidlertid blevet staaende ved de 2 pro mille, vilde de paagældende Ejendomme jo have faaet en meget forøget Beskatning, og at dette altsaa ikke sker, hilser vi, som sagt, med Tilfredshed. Vi kan i øvrigt fuldkommen tiltræde den Begrundelse, som den højtærede Finansminister har fremsat for, at man ikke gaar til denne høje Beskatning, idet ogsaa vi mener, at det er naturligt, at Kommunerne beholder denne Skattekilde, thi heller ikke vi nærer nogen Tvivl om, at i hvert Fald mange Kommuner er meget haardt spændte for, og at der i høj Grad er Grund til, at de kan have en Kilde, som kan benyttes kraftigere end hidtil.

Med Hensyn til de Forslag, som gaar ud paa Fornyelse af Skatten, har vi ikke noget at bemærke, hverken til Forslagene angaaende Spillekort, Vin, Stene og Smykker og for saa vidt ej heller noget til Forslaget om Børsskatten. Om dette sidste vil jeg dog gøre den Bemærkning, at det jo viser sig, at denne nu ikke giver saa grumme meget mere, og jeg ved ikke, om det under disse Forhold er rigtigt at bevare en saa høj Omsætningskat. Vi agter paa ingen Maade at stille Forslag om at faa dette Forhold foran-